

GUIA DE SALA LA CIUTAT: LOCAL I GLOBAL

Aquest museu ha optat sempre per museografies innovadores i arriscades, el que fa que de vegades el públic ens diga que hi ha coses que són boniques, però difícils d'entendre. Amb aquesta guia volem donar-te indicacions que et faran la visita més profitosa. Veuràs que darrere de la forma hi ha un fons!

La idea principal de LA CIUTAT és reflexionar sobre els canvis que la globalització provoca a les ciutats valencianes. En són molts però ací n'hem fet una selecció. A l'esquerra de la sala et mostrem alguns aspectes de la ciutat tradicional, mentre que a la dreta veuràs les seues transformacions.

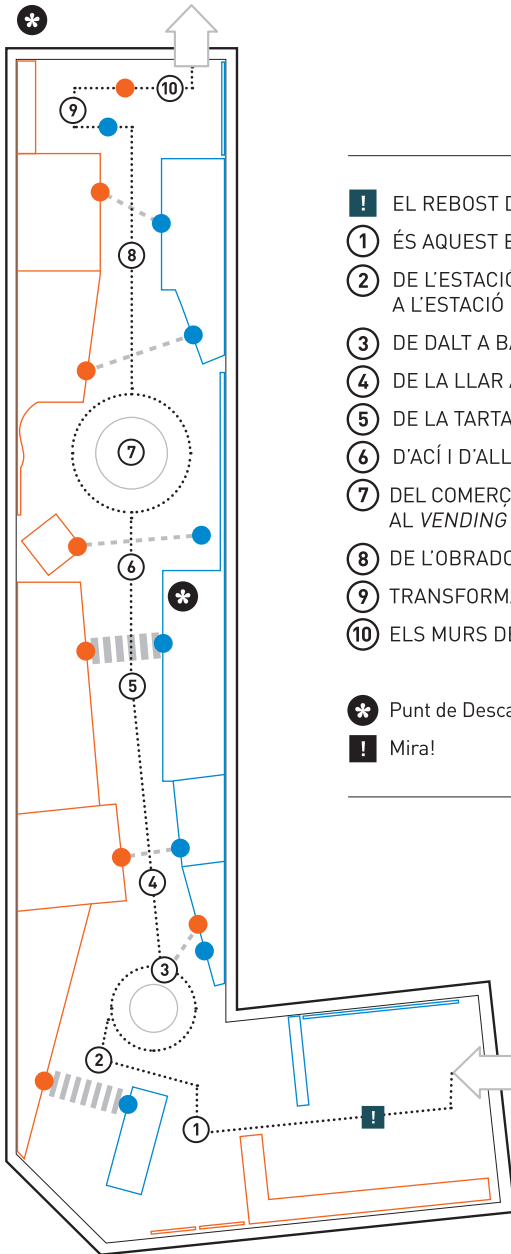


Museu Valencià d'Etnologia



PLÀNOL DE SALA

A HORTA I MARJAL



- !** EL REBOST DE LA CULTURA
- 1** ÉS AQUEST EL MEU CARRER?
- 2** DE L'ESTACIÓ DEL NORD A L'ESTACIÓ DE L'AVE
- 3** DE DALT A BAIX
- 4** DE LA LLAR AL PIS TURÍSTIC
- 5** DE LA TARTANA A LA BICICLETA
- 6** D'ACÍ I D'ALLÀ...
- 7** DEL COMERÇ TRADICIONAL AL *VENDING*
- 8** DE L'OBRA DOR AL *COWORKING*
- 9** TRANSFORMANT LA TRADICIÓ
- 10** ELS MURS DE LA CIUTAT

***** Punt de Descans

! Mira!

ENTRADA



El dibuix que tens davant s'ha fet amb objectes de la col·lecció del museu. Hi ha molt més que aixades i forcats!

A l'esquerra està el Rebost de la Cultura, aquest lloc amagat on guardem tot allò que considerem que ens representa, que parla de nosaltres.



A la dreta et reflecteixes en un cal·ligrama. Amb açò volem simbolitzar que, a la fi, el museu mostra objectes però parla de persones. La cultura eres tu!

Un orinal GLOCAL.

Mickey Mouse, una icona universal –GLObal–, utilitzada per a decorar un objecte de ceràmica tradicional de l'Alcora dels anys quaranta –loCAL–.

La globalització va començar abans del que pensàvem!



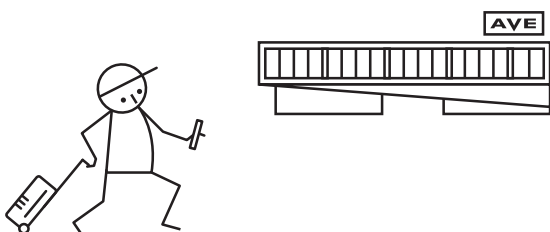
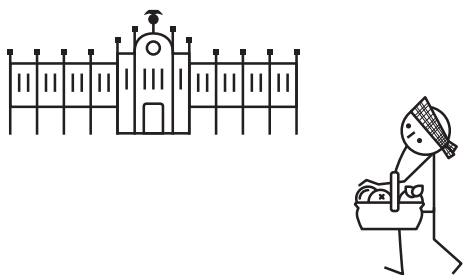
Sabies què?

Que una població es considere «ciutat» depén de criteris diversos, com ara quanta gent hi viu.

A Espanya ha de tindre un mínim de 10.000 habitants; a Canadà, però, només en calen 1.000.

Compara.

L'Estació del Nord és un símbol de València. A més de la qualitat arquitectònica i dels fets històrics vinculats a ella, la seua decoració és un mostrari de l'imaginari valencià: flors, taronges, falleres, l'escut de la ciutat...

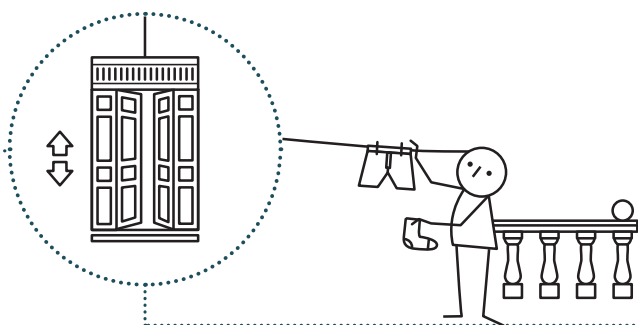


Ara mira la de l'AVE. Podria estar en qualsevol ciutat del món; res no la vincula a València, llevat del nom: Joaquim Sorolla.

Sabies què?

El 1903 es va instal·lar el primer ascensor d'Alacant a l'edifici Esquerdo, ubicat al carrer Portal d'Elx.

Des d'aleshores va ser conegut com La Casa de l'Ascensor.



Noves formes d'habitar antics espais. Amb aquests dos dibuixos volem mostrar alguns dels canvis que s'han donat en les formes d'habitar al llarg de les últimes dècades.

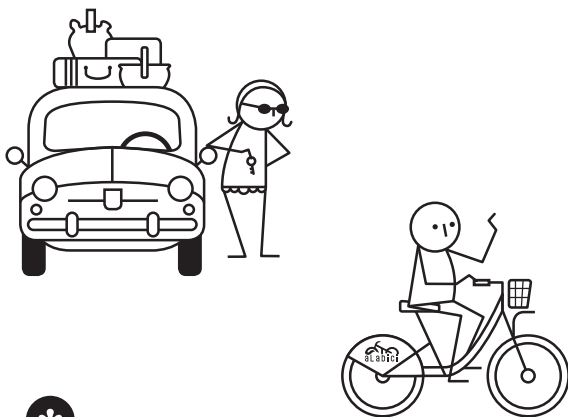
La família Peris viu actualment a una urbanització de Bétera (El Camp de Túria). El pis del centre on vivien, heretat de la iaia, l'han reformat i el lloquen als turistes...



Aquest habitatge, ple de records i d'objectes viscuts i acumulats per generacions, és ara un lloc impersonal habitat temporalment per persones que venen de qualsevol lloc del món.

Sabies què?

El primer SEAT 600 es va produir l'any 1957. Tenia un preu de 65.000 pessetes (18.000 euros en valor actualitzat).



En la parada del bus pots seure.

A la pantalla tens imatges antigues dels carrers per on passen algunes línies actuals dels autobusos urbans.



La cabina telefònica,
una espècie en extinció.

Pots entrar. Despenja
l'auricular i escoltaràs
persones immigrants
d'altres països que viuen
a la nostra ciutat.

A banda del valencià i
el castellà, a les nostres
ciutats conviuen cada
vegada més llengües.

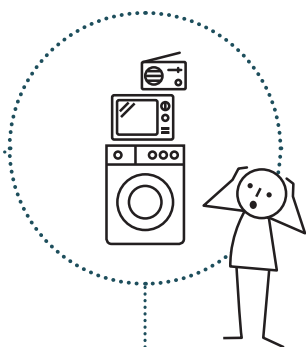


Amb productes alimentaris hem fet
aquesta gràfica que representa els
grups d'immigrants més nombrosos
a la nostra ciutat. No pensaves que
vivien amb nosaltres tantes persones
procedents d'Itàlia!

Per cert, recorda que nosaltres també
hem sigut, i som, emigrants.

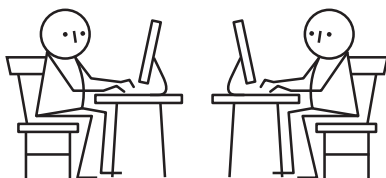
Aquesta torre ens recorda quan la ciutat era el lloc on primer arribaven les novetats; la modernitat representada per uns aparells que varen canviar la vida domèstica.

Les botigues urbanes eren pols d'atracció: «Se n'anem a comprar a... Castelló, Alacant, València, Alcoi, Gandia...», era una frase habitual als nostres pobles.



La màquina d'autovenda representa les noves formes del comerç, en les quals el contacte personal ha desaparegut.

Antigament l'artesanat urbà solia treballar en cases-obrador, és a dir, uns edificis on estava l'habitatge i l'espai de treball. Aquest solia estar a la planta baixa, però també n'hi havia als pisos alts, com és el cas d'aquest teler.



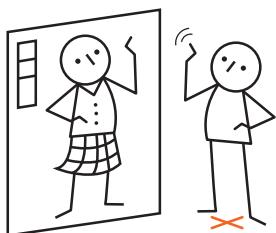
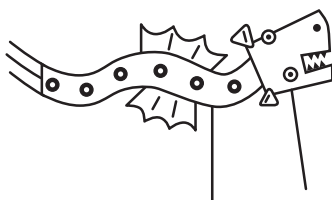
Sabies què?

Al segle XVIII hi havia 3.500 telers a la ciutat de València, 900 dels quals es dedicaven al vellut.

Sabies què?

La festa del carnestoltes va ser important en València fins a l'arribada del franquisme.

Roberies com Casa Insa llogaven centenars de vestits cada any per celebrar-la.

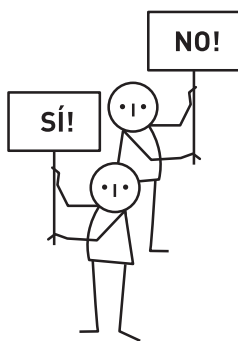


Al provador virtual pots posar-te alguns dels milers de peces de la col·lecció de Casa Insa que tenim al museu.

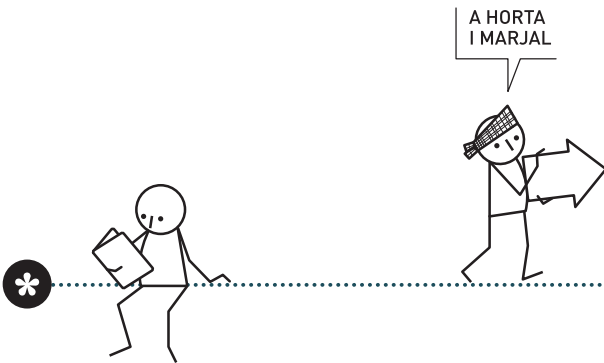
Eren vestits que es llogaven per a les festes, les desfilades, el teatre o la revista.

Sabies què?

A la ciutat de València hi havia al 2019 més de 40.000 persones majors de 64 anys que vivien soles. D'estes, 7 de cada 10 eren dones.



Els murs separen i tanquen, però també són suport de tot tipus d'expressió individual i col·lectiva: els grafitis, la reivindicació política i social, els anuncis d'esdeveniments culturals i esportius...



Ara coneixerem alguns aspectes de les hortes i les marjals valencianes. Eixim de la ciutat i ja estem a l'horta, sense transició.

És el mateix que passa en la realitat a la ciutat de València, que té l'horta dintre d'ella, un cas únic a Europa.